

[Finansministeren.]

beløb, således at den nye vurdering ingen virkning får på dette område. Dette synes en mere konsekvent fremgangsmåde end en ny forhøjelse af ejensoms- og lejlighedsfradraget, der altid må bygge på gennemsnits-tal, der kan give ubillige resultater. Jeg håber, der må kunne samles et betydeligt flertal for dette led i en skattereform, således at det kan undgås, at der nu igen skal sættes en lap på det bestående skattesystem. De højere vurderinger vil også få virkning for formueansættelserne, som vi må se på. Endnu kender vi ikke vurderingsresultaterne, men så snart de foreligger, må det overvejes, hvorledes formuegrænsen inden for sygekasselovgivningen skal ændres. Ligeledes må vi ved udarbejdelsen af udskrivningsloven for det kommende skatteår se nærmere på grænsen for formueskattens indtræden.

Det er endelig nævnt, at de højere vurderinger ikke måtte få til følge, at den beregnede værdi af egen lejlighed blev sat i vejret. Dette er imidlertid et spørgsmål, der afgøres i ligningsrådet, og det må ikke glemmes, at der for øjeblikket foregår en regulering af huslejen, som der må tages hensyn til ved denne afgørelse.

Fra flere sider er der spurgt til det såkaldte afskrivningsudvalgs arbejde. Det glæder mig, at interessen for arbejdet i dette udvalg er så stor, og jeg kan sige, at den deles af regeringen. Udvalgets formand har meddelt mig, at man er ret langt fremme med arbejdet i det nedsatte underudvalg, særlig vedrørende afskrivningsproblemerne, ligesom man ret indgående har fortsat drøftelserne vedrørende investeringsfonde. Derimod er man ikke helt færdig med en række tekniske problemer omkring vurderingsreglerne for varelagre. Da reglerne herom blev ændret for godt et års tid siden, har jeg anmodet formanden om først at søge problemerne omkring afskrivninger og investeringsfonde bragt frem til drøftelse i selve udvalget. I dette udvalg sidder som bekendt repræsentanter også for erhvervene, og det er mit håb, at man vil kunne samles omkring en løsning, der kan danne grundlag for fremsættelse af lovforslag her i tinget, inden alt for lang tid er gået af denne samling. I øvrigt var det jo interessant at høre, at man fra oppositionens side

nu er interesseret i tanken om investeringsfonde. Da forslag herom blev fremsat for et par år siden, ønskede man ikke at medvirke til en lovgivning herom. Regeringen tillægger disse spørgsmål stor betydning som et led i bestræbelserne for øgede investeringer, og dette er jo den egentlige baggrund for den megen tale om, at opsparring skal søges fremmet.

Jeg hørte nok, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke mente, regeringen var tilstrækkelig energisk på dette område. Fra venstres side har man i det sidste års tid prøvet at give befolkningen det indtryk, at regeringen kun interesserede sig for den offentlige opsparring, men man har på intet punkt kunnet dokumentere denne påstand. Til gengæld har man også på dette område kun en negativ kritik at fremføre. Må jeg ikke over for det ærede medlems påstand minde om, hvad der fra regeringens side er foreslået og gennemført, ganske vist ikke altid med tilslutning fra de partier, der taler så meget om nødvendigheden af at stimulere den private opsparring.

Bestemmelserne om fuldstændig skattefrihed for pensionsbidrag og livrentepremier har betydet en væsentlig stimulans for denne opsparingsform. Det samme kan jo siges om den lempede indkomstbeskatning for selv pensionister, og jeg hørte med interesse, at det ærede medlem var enig med mig om, at folkepensionen virkede opsparringsfremmende. Dette gælder naturligvis særlig på længere sigt, men på kortere sigt må præmieringen af opsparringen vel bidrage sit til større privat opsparring. Endelig glemmer det ærede medlem, at hele spørgsmålet om merindkomstbeskatningens højde har stor betydning for opsparringen. Der er for mig ingen tvivl om, at gennemførelsen af regeringsforslaget om en indkomstbeskatning med en fast procent af indtægten ud over et eksistensminimum på 4 000—5 000 kr. ville have bidraget til øget opsparring. Jeg håber også, at det kompromis om en lempelse af beskatningen af merindkomst, som vi nåede frem til i foråret, vil have en gavnlig virkning på opsparringen. Det er svært for mange at få penge tilovers til opsparring, men det kan bedst gøres, når indkomsten øges, og det er da væsentligt, at ikke så stor en del af indkomstforøgelsen går til skat som nu, hvor